

סמל מסקין (יעקבי) גבע
6999689

בן נירה ונתן

נולד ב- ט"ז שבט תשמ"א 21.1.1981

התגייס לצה"ל ב- 16.11.1999

שרת ביחידת "אגוז"

נפל ב- כ"ד כסלו תשס"א 20.12.2000

בעת מילוי תפקידו.

מסקין (יעקבי) גבע,

בן נירה נתן. נולד ב- ט"ז שבט תשמ"א 21.1.1981 בקיבוץ ניר דוד שבצמק בית שאן. אח לעומרי, עמית ועופרי. גדל והתחנך בקיבוץ, למד בבית הספר היסודי 'רימון' והמשיך לתיכון 'גלבוע' בבית אלפא, שם למד במגמת מכונאות.

גבע תמיד נטל חלק רב בפעילויות חברתיות, בקיבוץ ובמסגרת בית הספר. תמיד היה מוכן לעזור, אהב לטייל ולארגן אירועים. הכיר חברים רבים והיה כה אהוד בקרבם עד כי זכה לכינוי "גבע כל העמק". ביום השלושים למותו כתבו חבריו מהקיבוץ: "30 יום ששקט פה בחדרים, ובכל הקיבוץ, וחסר איזה גבע שיעשה קצת רעש. שיצעק, שישתולל, שיזרוק דברים, שתמיד יהיה משהו מעניין לעשות...ב-20 שנה הספקת לעשות כל כך הרבה - להיות בכל מקום, לראות הכל, להכיר חצי מדינה בערך ולגרום לכולם לאהוב ולהעריך אותך".

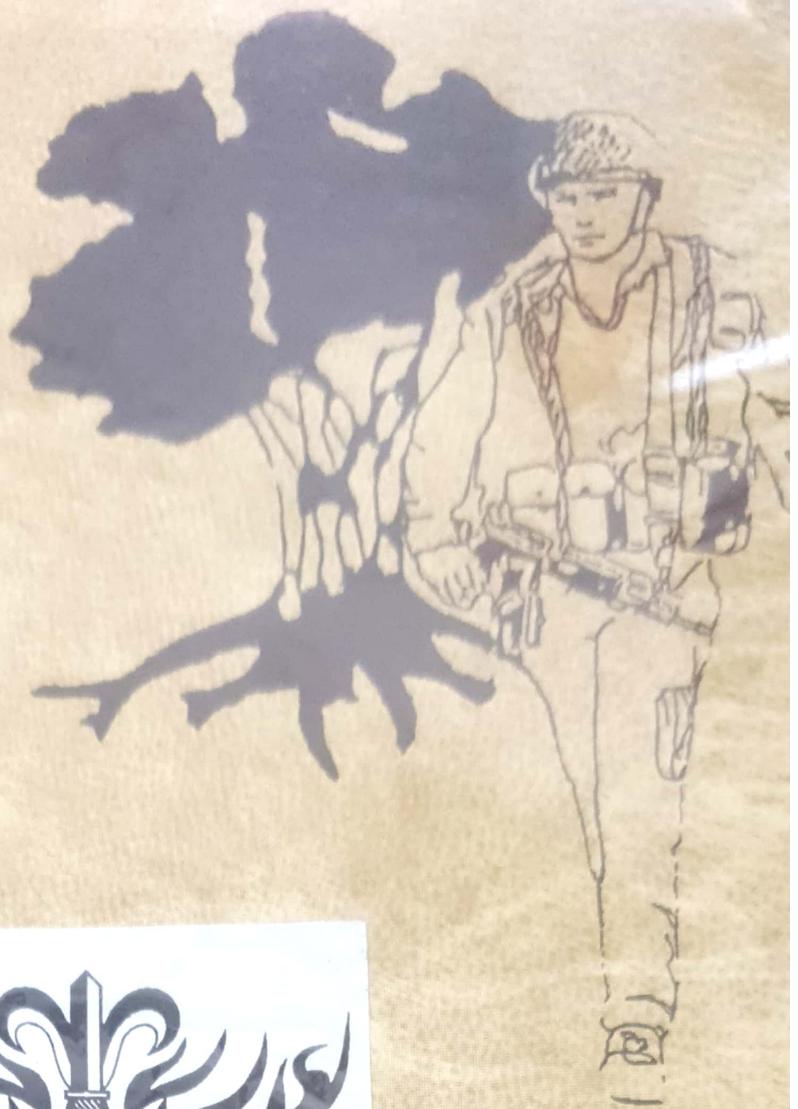
גבע אהב מאוד ספורט, ועסק בשחייה ובכדורסל. מגיל שמונה עד חמש עשרה היה חבר בנבחרת השחייה בגלבוע, ומגיל אחת עשרה היה שחקן כדורסל פעיל במסגרת נבחרות הנוער של בקעת בית שאן.

גבע התגייס לצה"ל בחדש נובמבר 1999 ועבר את הגיבוש לסיירת אגוז. בסיום הטירונות של הסיירת נבחר כחניך מצטיין וקיבל תעודת הצטיינות. במהלך מסלול ההכשרה עבר קורס מ"כים והוענקה לו דרגת סמל. מפקדו, סרן שחר, סיפר על גבע: "בזמן קצר יחסית הותרת בי רושם רב, נער חייל, חייכן ופעלתני, בעל מרץ בלתי נדלה שיזו בכל..האחריות, הרצון להוביל ולהנהיג, השאיפה למצוינות תוך איכפתיות ודאגה לחברים ולמסגרת הצוות והיחידה, הביאו לכך שבלב שלם ובטוח הטלנו עליך משימות, שבדרך כלל הטלנו רק על לוחמים ומפקדים ותיקים ממך". בתחילת 2001 היה אמור לסיים את המסלול, והתכוון להגיע לקצונה בהמשך דרכו.

לקראת סוף ההכשרה, בשלב קורס הצניחה, ביום כ"ד בכסלו תשס"א 20.12.2000 נפל גבע בעת מילוי תפקידו בתאונת דרכים והוא בן עשרים בנופלו. הותיר אחריו הורים ושלושה אחים. גבע הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין בניר דוד. ארבעה חודשים לאחר מותו נערך באולם הספורט בחמדיה משחק כדורסל לזכרו בין שתי נבחרות נוער מהאזור. בתום המשחק, העניקו בני משפחתו גביע על שמו למנצחים.

"יהי זכרו ברוך"

יחידת אגוז

יחידת אגוז, היא יחידה פיקודית ששייכת לחטיבת גולני. אגוז היא יחידה ייעודית בתעסוקה מבצעית בתוך גבול לבנון. היא עוסקת בפעולות מבצעיות שמבוצעות על-ידי הוראות פיקודיות.

היא יחידה קשה ואפורה, תעסוקתה ועיקרה הוא מחוץ לגבולות מדינת ישראל ובעיקר בגבולות לבנון, מראש הנקרא ומזרחה עד שיפולי הר-דוב.

חייליה נבחרים מתוך החטיבה ורובם מתנדבים. מפקדיה נבחרים במקצועיות ונבחרים בכל מקצועות החי"ר.

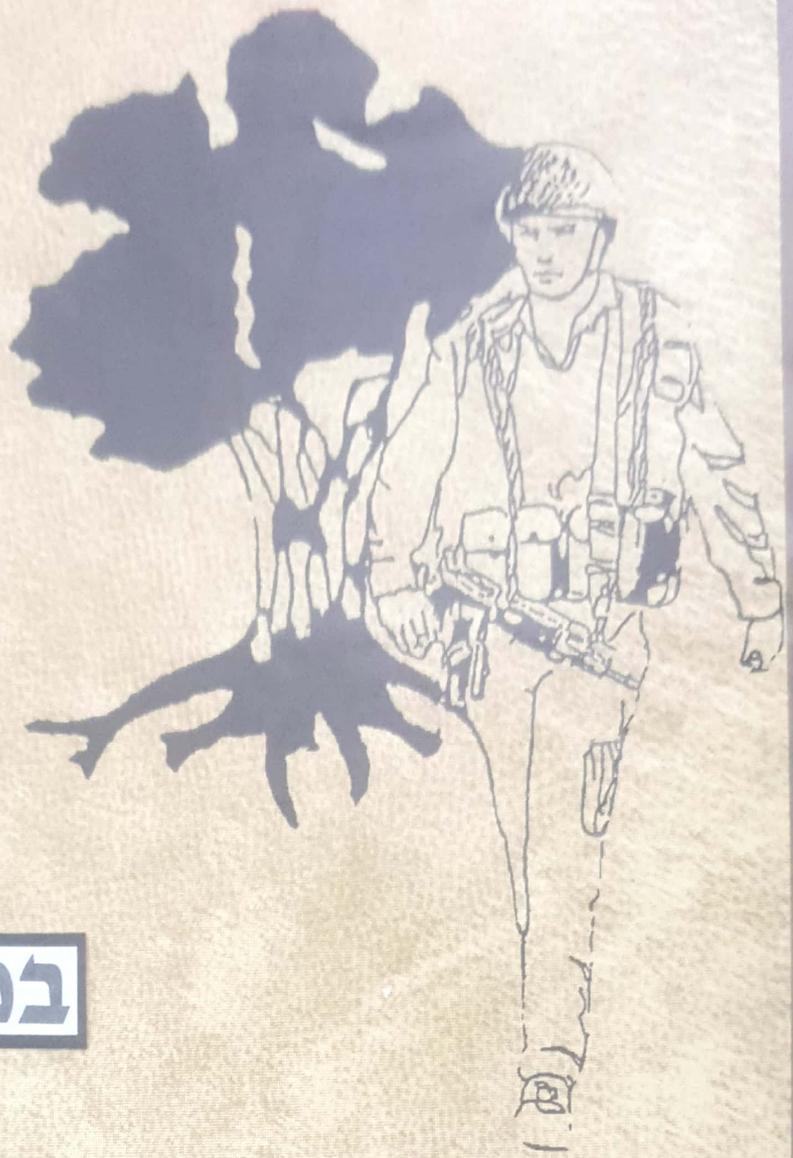
רבים הם מבצעי יחידת אגוז מאז הקמתה ועד היום.

סימלה של
יחידת אגוז

...אך נזכור את כולם
את יפה הבלגיות והתואר
כי רעות שכבאת, לעולם
לא תיתן את לבן לשכוח.
אדכה מקדשת בדם
את תשובי בנינו לפרוח.
חיים גלי.

במסדרים

בטירונות

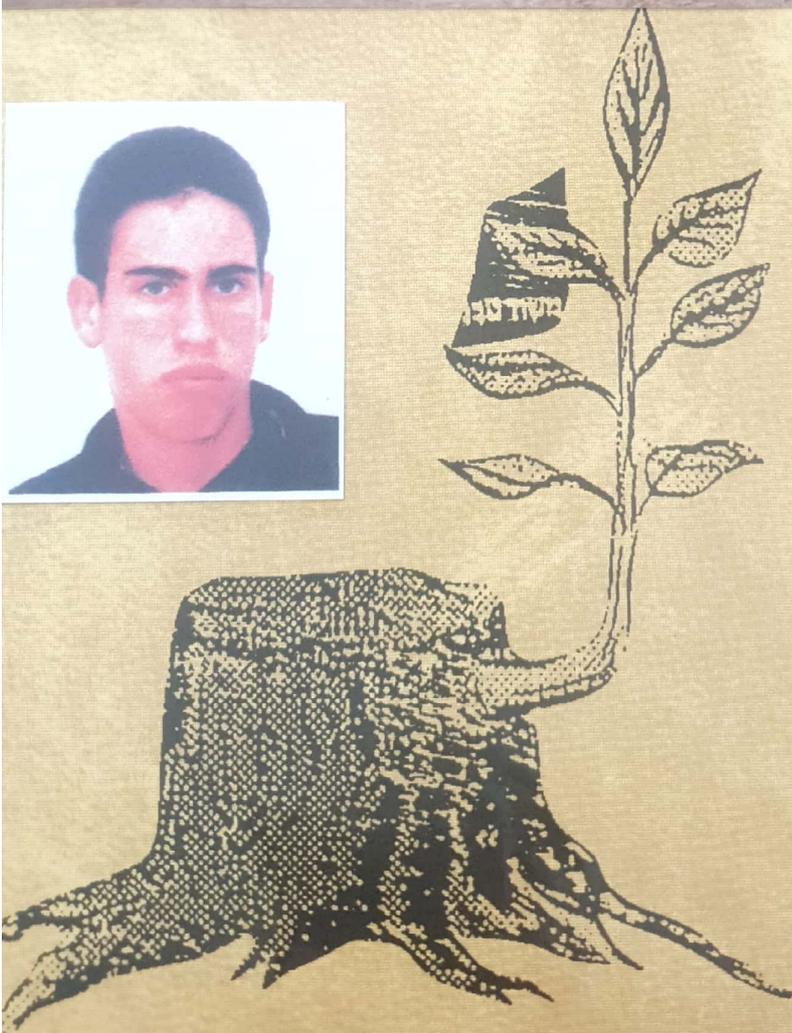
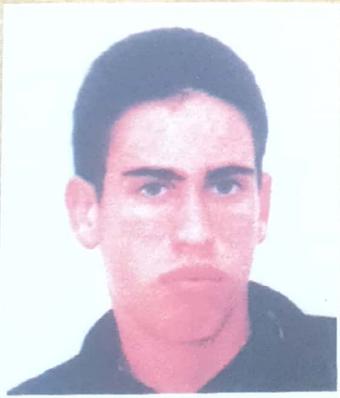
באימונים

שער יחידת
אגוז

שטח המאהל הפלוגתי

יושבים ולומדים

איזור מגוריו

דלת חדרו של מסקין
(יעקבי) גבע ז"ל

חדר מגוריו

דברים לזכרו מפי חבר לצוות:

גבע, הסמל של הצוות.

שתמיד ידעת לצאת בריא ושלם מהכול, ובסוף גם לצחוק על כולם.

גבע, בוגיה, הקיבוצניק המטורף שכל הזמן רץ, מסדר, דואג, חותם.

בשבילנו, בשביל החצלחה של הצוות.

אמנם לא היית מהסוחבים הגדולים, אבל היית מהמובילים, מי שבלעדיו המערכת, המכונה, אינה עובדת.

גבע, הסמל של הצוות, תמיד היית איתנו, ותמיד תהיה איתנו, הפעם מלמעלה.

שמור עלינו.

נזכור אותך לנצח,

יהי זכרך ברוך, אח יקר.

דודו לוי

[בשם הצוות]

כריזמה ושאיפה למצוינות

גבע,

פגשתי אותך לראיון אישי לפני כשנה, חייל צעיר, רק יומיים בצבא.

דיברת איתי על שחייה, מוטיבציה ורצון להיות קצין, והיה לך את אותם העיניים ואותו החיוך שליוו אותך מאז ועד בכלל. אותן עיניים תכולות, צלולות, שכאילו היו האוקיינוס בעצמו, ואותו חיוך תמידי שהיה מרוח על שפתותיך, ללא קשר לסיטואציה.

ומאז אותו יום, גבע, היית אחד הנדבכים החשובים ביותר בצוות, במשפחה שהקמנו לעצמנו,

מהיותך טירון מצטיין פלוגתי, אחר-כך מפקד הצוות ואחר-כך סמל הצוות.

בכל התחנות שעברנו בדרך, הפגנת תמיד, את אותה אישיות מדהימה, את הרצון ללמוד, ולדעת, עוד ועוד....

לעולם לא להיות "סתם חופשי", אלא לדאוג להכין את כל שנדרש; לא להיות מונהג אלא להנהיג;

אף פעם לא לעמוד בצד, תמיד להיות במרכז; תמיד לתת מעצמך, להשקיע כל שניה מהיום

בפעילות ובעשייה, וכשצריך, להקריב גם את שעות השינה, אותו מצרך נדיר לחיילים.

בשיחות הצוות היית הדובר; כשכולם פחדו לגשת ולדבר, ידענו; גבע ידבר.

גבע, לעולם לא אשכח את החיוך שלך, את המבט ואת חיתוך הדיבור, את הנועזות, את הכריזמה, את השאיפה למצוינות.

גבע, כמי שהכיר אותך מקרוב, אני יכול להגיד שלא היית צריך למות בהסתערות בקרב, כדי

להיות הגיבור שלנו.

לעולם לא אשכח אותך.

יניב פינטו

[מפקד הצוות]

דברים לזכרו מפי הוריו:

גבע

היו לך חברים מכל העמק, מהלימודים, מהשחייה ומהכדורסל.
צריך לארגן מסיבה או טיול - גבע מיד מתנדב, עושים בשר - גבע מתבל (ואת הבשר
"שגבע יתבל" היו מביאים מכל העמק...)
לאחר שנהרגת הגיעו אליי החברים שלך לשאול מה היה "סוד התיבול שלך", ואני
כמובן, איני יודעת - זה היה מתכון סודי שלך.
היה לך אופי של עובד סוציאלי. מוכן תמיד להקשיב ולעזור לחברים: אימא של חבר
בבית חולים - אתה נוסע לשבת איתו על ידה, אבא של חבר נפטר - ואתה בדרך
לעזור לו. מצד שני אהבת גם לעשות "הרבה שטויות".
יום אחד כשהגעת מהצבא ודיברנו, אמרת לי: "אמא, יום יבוא ואספר לך על כל
השטויות שעשיתי." אני מניחה שהחברים שלך, שמעודכנים יותר ממני בכך
מחייכים להם, אבל הם שומרי סוד, ואילו אני, שידעת רק דברים כלליים, לא
מצויה בפרטים.

היית איתנו רק עשרים שנה, ולמרות הכאב והצער, אני מודה על הזכות שהייתה לי
לגדל אותך, לאהוב אותך, ולפעמים גם לכעוס ולהתרגז עליך.
המחשבות עליך היום, מאז שנהרגת, גורמות לי אושר על שהיית שלי, על שהיית בני,
אושר המעורב בכאב עז, בלתי נסבל, על האובדן.
אני משתדלת ככל שניתן, לראות אותך במחשבותיי, מחייך ומאושר.

אמא

בני היקר

שנתיים עברו מאז האסון הנורא.
שנתיים של ציפייה לשובך, עם החיוך המקסים וההופעה המיוחדת רק לך.
הקול נדס. נשאת במחשבות ובתמונות.
במחשבות אתה נשמע מאושר במקום שבו אתה נמצא, תקופה קצרה, אבל בעלת
תוכן והרבה עשייה.
וכך גם בתמונות - תמיד עם חיוך ועם רצון ונכונות לעשות.
הנר דולק בפילה השמורה רק לך.
עם כל תזווה של הלהבה עולה ההרגשה, שכאילו אתה בא לבקר, להגיד שלום.
הקימה המוקדמת בבוקר כדי להיות אתך ולדבר אליך, להתגעגע ולשתף אותך
במחשבות, בשמחות ובחיי היום יום - עושים לי רק טוב.
כואב ומתגעגע,

אבא

כותבים לזכרו

לישראל	חחגנה	צבא
21044	ד"צ	יח'
התשס"א	בטבת	א'
2000	בדצמבר	27

משפחת מסקין תיקרה,

יקירכם, סמל גבע מסקין, זכרונו לברכה, נספח בתאונת דרכים ביום כ"ד בכסלו
התשס"א, 20 בדצמבר 2000, בעת שירותו כלוחם בפלוגת ההכשרות של יחידת
"אגוז".

גבע היה חייל מקצועי ובעל מוטיבציה גבוהה, אשר ניחן בכושר מנהיגות יוצא דופן
גבע ניחן ביכולת ארגון וניהול גבוהה, אשר שולבה בנכונות להירתם ולעזור לשאר
חבריו לצוות. בזכות אישיותו המיוחדת, נבחר לתפקיד סמל הצוות - תפקיד אותו
מילא בהצטיינות, תוך עמידה בקשיים ואתגרים רבים, כשחיוך נסוך על פניו ושמחת
החיים מפעמת.

אנו, מפקדי ולוחמי היחידה, נפרדים בטרם עת ממפקד, לוחם וחבר, אשר תרם
לחבריו ולעמו את ערכיו - אשר הביא איתו מבית.

משפחת מסקין, יחידת "אגוז" מביעה את תנחומיה הכנים ומחזקת את ידיכם
בשעות קשות אלו.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

יהי זכרו ברוך.

תמיד ידעי, סגן אלוף
מפקד, היחידה

ראש המטה הכללי

צבא	ההגנה	לישראל
סימגו:	כא - 7 - 482	
א'	ישבט	התשס"א
25	יגואר	2001

משפחת מסקין (יעקבי)

המטרה מסקין (יעקבי) יקריה

אתכם באבלכם על מות יקירכם, סמל גבע מסקין (יעקבי), זכרונו לברכה.

גבע, זכרונו לברכה, שירת כסמל צוות ביחידת "אגוז", שבחטיבת גולני, שבועצבת "געש" של פיקוד הצפון, עת נהרג בתאונת דרכים ביום כ"ד בכסלו התשס"א, 20 בדצמבר 2000.

גבע תואר כחייל מצטיין, מקצועי בעבודתו ובעל כושר מנהיגות בולט, ובעקבות כך היה מיועד לצאת לקורס הקצינים בתום שירותו בפלוגה המבצעית. תרומתו לצוות ויכולות הארגון והניהול בהן ניחן, בלטו לעין כל, והקנו לו את הערכתם של מפקדיו. בקרב חבריו נחשב לדמות ראויה לחיקוי, הן כחבר והן כלוחם. חייהם של גבע וחבריו נקטעו בטרם עת בתאונת דרכים קטלנית, אשר הותירה בקרבנו זעזוע עמוק.

בטוחני כי חסרונו מורגש בקרב חבריו ומפקדיו ליחידה.

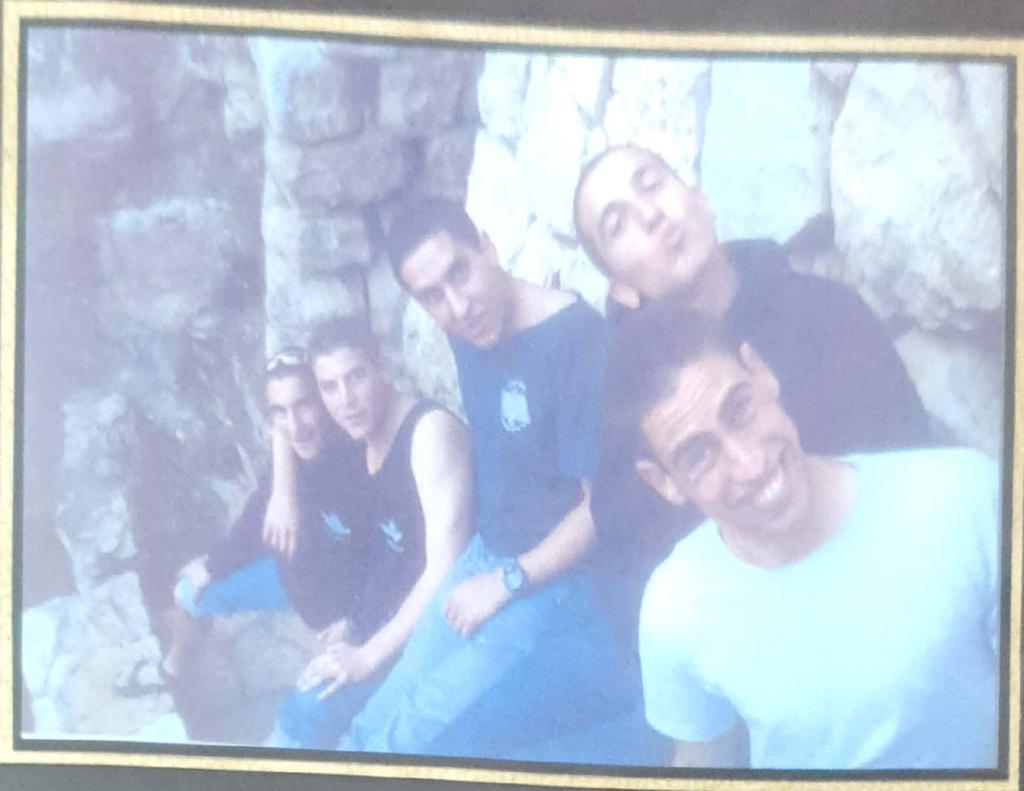
המטרה מסקין

שאל מופז, רב-אלון

ראש המטה הכללי

זכרו יהיה נצור בלבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

הזמנה

הנך מוזמן לאזכרה לגבע מסקין ז"ל
ביום ו' 21.12.01 בשעה 11.00

ולמשחק כדורסל לזכרו שיערך בשבת 22.12.01
בשעה 19.00 במרכז "הולצר" ניר-דוד.

נירה, נתן והבנים
קיבוץ ניר-דוד

גבע מסקין
1981-2000

